

Jezebel

Waldemar Matuška

Jezebel!

Kde vzal se v tobě ten žár, kdo dal tvým bokům tvar ?
Dábel sám stvořil tě z požárů.

V tvých očích jsou roje včel, ó, Jezebel,
dábel sám, chopil tě do spárů.

Kdo ve tvých nadrech dlí pomstou posedlý,
kdo v tvé kráse skrývá se ?
Dá-a-á-ábel sám, Jezebel, já tě znám !

Vtělil se v duši tvou jak hrůza před bitvou
dábel sám, strůjce všech nesvárů.

Pán všech pekel jednou za sto let se na svět rozvzteklí,
a proto anděl vzlét, a proto anděl vzlét z předpeklí.

Hříšný anděl ztratil z křídel třpyt a nemá svatozář,
však co mu nelze vzít, ach, co mu nelze vzít, tvou tvář.

Jeze-bé-e-e-e-el !

V tvých loktech je můj ráj
a o mou duši hraj, ať v tvé kráse
skrývá se dá-a-á-á-bel sám,
Jezebel, já tě znám !

Ikdyž už jasně vím, že lidstvu kouzlem tvým
dábel sám splácí dluh, jsi můj bůh !

Jezebel, Jezebel, Jezebé-é-e-el !